

РЕШЕНИЕ

№ 7564

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1937** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „МИРКАТ“ ООД, представлявано от Г. А. П. – управител, чрез адв. Ж., срещу Решение № 5972/22.12.2023 г., постановено по НАХД № 5908/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10-ти състав, В ЧАСТТА с която е потвърдено Наказателно постановление № 001476/31.01.2023 г. на Директора на Регионална дирекция за обл. София,Софийска,Кюстендил,Перник и Благоевград към ГД “КП“ на КЗП, с което на дружеството е наложено административно наказание - имуществена санкция общо в размер 1000 лв. по два пункта от НП, а именно:

- т. 1 „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл.197 във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗП.

- т. 2 „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл.222 от ЗЗП, за нарушение на чл.127, ал.2 от ЗЗП.

както и в частта с която е оставено без уважението искането за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В жалбата се твърди, че решението в посочените части е неправилно, като постановено при неправилно съобразяване и прилагане на нормите на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Крайните изводи на решаващия състав на съда по приложението на закона и на съдебната практика в тази обжалвана част на решението са неправилни и напълно необосновани. Твърди, че решаващия състав неправилно е възприел фактическия и доказателствен материал по делото. Моли решението в обжалваната му част да бъде отменено, а процесното НП по пункт 1 и пункт 2 – отменено.

В съдебно заседание касаторът, представлява се от адв. Ж., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът – директор на РД за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към ГД „КП“, не се представлява. В представен писмен отговор с вх. №43926/09.02.2024 г. /л.12-14/, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита решението за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено. Административен съд София-град, ХП-и касационен състав, с оглед твърденията на страните, предмета на служебна проверка и въз основа , събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, при спазване изискванията за форма, съдържание и приложения и при липса на отрицателни процесуални предпоставки, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел от фактическа страна следното:

В Комисията за защита на потребителите е постъпил сигнал от потребител, във връзка с който служители в КЗП извършили проверка на гише, находящо се на Терминал 2 на Летище - София, стопанисвано от „МИРКАТ ООД. Установено било, че Дружеството упражнява дейност като сключва договори с потребители за отдаване на автомобили под наем.

На работно гише се подписвали договори, предоставяли се ключове и документи на автомобилите. Проверяващите лица установили, че търговецът не е поставил на видно място информация за работното време на обекта, име и седалище на търговеца и на управителя на обекта, както и телефон за контакт. Служителят на „МИРКАТ“ ООД, който по това време бил на работа на проверяваното гише, уведомил проверяващите,

че такава информация не е оповестена в обекта, тъй като има визитки. В хода на проверката било установено още, че в обекта няма и не се поддържа регистър на предявените от потребителите рекламации, нито имало предварително обявен ценоразпис, брошура или друг документ с посочени цени на предлаганите основни и допълнителни услуги и на евентуални щети, за да може потребителят да вземе информирано решение дали да сключи договор с конкретния търговец. Установено е, че няма ценоразпис в обекта, като системата на търговеца изчислявала цената и същата се нанася в договора. От проверяващите са прегледани на място бланки на договори, сключвани от „МИРКАТ“ ООД и установили, че в тях няма информация за юридическото лице, с което се сключва писменото съглашение. В левия ъгъл на договорите имало емблема на международен оператор и платформа, която предлага услугите рент-а-кар на територията на цял свят. Тъй като с тази платформа работели много юридически лица в различни държави, проверяващите приели, че потребителят не е наясно с кого сключва договора, респ. с кого следва да урежда евентуално възникнали спорове.

За установеното от проверката е съставен Констативен протокол № К-2757931 от 18.11.2022г.

На 06.01.2023г. е съставен АУАН срещу „МИРКАТ“ ООД за четири нарушения, извършени на 18.11.2022г. - по чл.8, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗЗП, по чл.127, ал.2 от ЗЗП, по чл.14, ал.1 от ЗЗП и по чл.4, ал. 1, т.2 от ЗЗП. Актът бил връчен на пълномощника на „МИРКАТ“ ООД срещу подпис на същата дата. Въз основа на така съставения АУАН впоследствие било издадено и обжалваното понастоящем Наказателно постановление.

Настоящият състав намира решението на СРС в оспорената му част за законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона, по следващите съображения:

Установяването на административното нарушение е осъществено от компетентен административен орган на основание чл. 233, ал. 1 от ЗЗП. Правилно е посочена и датата на извършване на нарушението – 18.11.2022 г., от който момент започва да тече едногодишният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От датата на извършване на проверката, чиито резултати са обективирани в Констативен протокол № К-2757931/18.11.2022 г. /л.26-29/ г., стартира тримесечният срок за съставяне на АУАН, считано от откриването на нарушителя /чл. 34, ал. 1 от ЗАНН/. Формира се краен извод, че сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН са спазени, както и че не е изтекъл срок на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Коректно са отразени нарушената от дружеството разпоредба /чл. 8, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗП и чл. 127, ал. 2 от ЗЗП/ и нормата, въз основа на която е ангажирана неговата отговорност /чл. 197 от ЗЗП/. Нарушенията са описани точно, ясно и разбираемо.

Спазени са изискванията при издаване на НП в обжалваната му част по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Същото е законосъобразно и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят неговата отмяна.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗЗП „търговецът е длъжен да постави в близост до входа на търговския обект следната информация: фирмата и адреса на управление на търговеца; името и фамилията на лицето, отговорно за обекта; работното време на търговския обект“, за чието неизпълнение на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лева.

В процесния случай е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, тъй като при извършената проверка на „МИРКАТ“ ООД, от страна на проверяващите е констатирано, че непосредствено пред обекта в близост до входната врата няма поставена информационна табела, която да съдържа информация за фирмата и адреса на управление на търговеца; името и фамилията на лицето, отговорно за обекта, както и работното време на конкретния търговския обект. Въпреки представения снимков материал /л.56-57/, не се установява това задължение да е било изпълнено. Законоустановеното положение изисква в близост до входа на търговския обект да се съдържа цялата информация по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗЗП, като липсата дори на един от тези реквизити е предпоставка да бъде ангажирана отговорността на дружеството, стопанисващо обекта. Дори и в хипотеза в която – в обекта са били налични визитни картички, съдържащи описана сочената по-горе информация относно фирмата, този факт се явява неотносим към настоящия спор и негоден да опровергае изложените констатации.

Задължението за поставяне на табела в непосредствена близост до входа на търговския обект е с цел, потребителите още преди влизане в обекта, да могат да получат тази информация, поради което въпросът дали информацията е била налична в обекта и след влизане в него, потребителят би имал възможност да бъде запознат с нея е ирелевантен.

Процесното нарушение е формално - достатъчно е само да има извършено нарушение от обективна страна, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. От свидетелските показания, събрани от районния съд и предвид информацията, дадена от служителя, който се е намирал в обекта по време на проверката, както и от описаното в КП при извършената проверка, които данни зцяло кореспондират помежду си, правилно СРС е извел, че се доказва нарушение по чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗП от страна на дружество.

Приложението на чл.197 от ЗЗП е обусловено от нарушение на разпоредбите на чл. 4, 5, 6 и 8 от ЗЗП на виновните лица се налага глоба в размер от 300 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лева за всеки отделен случай. С оглед на това, АНО правилно е приложил санкционната норма на чл.197 от ЗЗП.

Касатора е санкциониран и по чл.222 от ЗЗП, за нарушение на чл.127, ал.2 от ЗЗП, съгласно която разпоредба търговецът е длъжен да поддържа регистър на предявените пред него и пред упълномощените от него лица рекламации. По делото се доказва категорично, че регистър на предявените рекламации във вид на книга не се е поддържал в магазина към момента на проверката, като такъв бил наличен само на

интернет сайта на търговеца. Следва да се отбележи, че търговецът е длъжен да осигури възможността на потребителя да избере място на предявяване на рекламацията, но е длъжен да поддържа регистър във всяко едно от тези места, съответно - в търговския обект, където е поръчана услугата или на интернет сайта на търговеца, на който е направена поръчката или на адреса на управление на търговеца.

От страна на дружеството-касатор не са ангажирани доказателства в подкрепа на противното, които да опровергават изведеното от СРС, поради което следва да се приеме, че неподдържането на такъв регистър свидетелства за допуснато нарушение на разпоредбата, а възраженията на дружеството са неоснователни.

Разпоредбата на чл.222 от ЗЗП гласи, че за неизпълнение на разпоредбите на чл.123, ал.2 и чл.127 на виновните лица се налага глоба в размер от 500 до 2000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лева, което обуславя правилното ѝ приложение в процесния случай.

По отношение на твърдяното от страна на касатора, че е налице правен абсурд при възприемане на доказателствата и фактите от решаващия състав на СРС, следва да се посочи, че касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат. В мотивите към оспореното решение са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Районният съд е изпълнил задължението си, като е изложил съображения, на базата на какво е направена преценка за законосъобразността на обжалваните пунктове, като са взети предвид свидетелските показания и представения доказателствен материал. Обсъдил е възраженията изложени в жалбата с която е сезиран, като е мотивирал и причините, поради които ги е счел за неоснователни. В тази връзка, възраженията на касатора в тази насока се явяват голословни и неоснователни.

Предложената от СРС аргументация за това, че установените по делото от фактическа страна обстоятелства не сочат на маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтарят от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН.

По отношението на възражението във връзка с присъдените разноските, следва да се отбележи, че районният съд правилно е определил същите, тъй като е приел, че

жалбата е частично основателна. Следователно, съобразно потвърдената част на НП, на органа е следвало да бъдат присъдени разноски. Предвид разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150лв. Решаващият състав, като е преценил фактическата сложност на делото, вида и количеството на извършената дейност от страна на процесуалния представител на КЗП, е правилно е определил дължимите разноски от страна на касатора около средния размер, а именно 110лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав не установи допуснати в производството по издаване на обжалваното решение нарушения, съставляващи самостоятелни касационни основания съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, като сита, че същото като правилно и законосъобразно в обжалваната му част, следва да бъде потвърдено.

Като контратеза и във връзка с депозираната жалба срещу решението в частта, с която е отхвърлена претенцията на дружеството за съдебно деловодни разноски, съдът намира оспореният акт за неправилен.

Видно от данните по делото дружеството е било представлявано от надлежно упълномощен адвокат, като към пълномощното е приложен и договор за равна защита и съдействие и платежно нареждане за заплатената договорна стойност на услугата. Доколкото наредител на сумата е бил Г. П., а не юридическото лице – жалбоподател, то наредителят ясно е отбелязал в платежното нареждане, че внася сумата от името на дружеството, като в основание за превода е описана и договора за правна защита и фактурата към договора за стойността на услугата. В този смисъл са налице основания да се приеме, че сумата е внесена от името и за сметка на дружеството, при това от неговият представляващ – управител, респ. то има право да претендира следващите му се разноски.

Поради това решението следва да се отмени в тази му част, като КЗП се осъди за заплати сумата от 300лв. съразмерно с уважената част от жалбата.

При този изход от спора основателна се явява и претенцията на жалбоподателя за разноски пред настоящата инстанция, които съдът определя на 300лв. – съразмерно с уважената част от жалбата.

С оглед изложеното в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдена общо сумата от 600лв. съдебно-деловодни разноски за производството пред СРС и настоящата касационна инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5972/22.12.2023 г., постановено по НАХД № 5908/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/,

10-ти състав, В ЧАСТТА с която е потвърдено Наказателно постановление № 001476/31.01.2023 г. на Директора на Регионална дирекция за обл. София,Софийска,Кюстендил,Перник и Благоевград към ГД “КП“ на КЗП, с което на дружеството е наложено административно наказание - имуществена санкция общо в размер 1000 лв. по т.1 и т.2.

ОТМЕНЯ Решение № 5972/22.12.2023 г., постановено по НАХД № 5908/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10-ти състав, В ЧАСТТА с която е оставено без уважение искането за присъждане на адвокатско възнаграждение на жалбоподателя.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на „МИРКАТ“ ООД сумата от общо 600/шестстотин лева/ съдебно-деловодни разноски за производството пред софийски районен съд и настоящото производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: